

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 41C/452/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215221644
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7215221644.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudcom JUDr. Beátou Oreničovou v spore žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený Strelák & Partners, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451,747, proti žalovaným: 1. N. P. H.. Š., A.. XX.XX.XXXX, W. J. XXXX/X, O.Š. - U., X. U. P. H.. P., A.. X.XX.XXXX, W.V. Q. XXXXX/XX, F., X. U. P., A.. X.X.XXXX, W. J. XXXX/X, O. - U., X. G. P., A.. XX.X.XXXX, W. J. XXXX/X, O. - U., žalovaní v 1., v 2., a 4. rade zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, o vzájomnej žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 140 eur, takt

rozhodol:

I. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovaným v 1. až 4. rade sumu 140 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 140 eur od 3.12.2015 do zaplataenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaným v 1. až 4. rade zo vzájomnej žaloby a z odvolacieho konania o vzájomnej žalobe p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.7.2015 pôvodne domáhal voči žalovanému U. P.H., A.. XX.X.XXXX, zaplataenia sumy 175,80 eur s príslušenstvom a zmluvnými pokutami, a to titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 zo dňa 28.6.2013.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.6.2013 so žalovaným U. P. ako dlžníkom uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 na čiastku 400 eur, za odplatu vo výške 152 eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 552 eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 2 eura a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 54,60 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplataenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky, je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil žalovaný podpisom zmluvy. Žalovaný do podania žaloby celkovo uhradil 376,20 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 40 eur bola uhradená dňa 30.4.2014. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V Predžalobnej upomienke zo dňa 3.4.2014 žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva žiadať o zaplataenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatanení záväzku zo dňa 7.8.2014 žalobca oznámil žalovanému, že celý dlh (zahrňujúci nezaplataenú časť úveru a odplatu) sa stal splatným ku dňu 6.7.2014. Po zosplatanení záväzku zo zmluvy o úvere žalobca neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu činí dlžná čiastka 175,80 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatom v celkovej sume 552 eur a čiastkou

vo výške 376,20 eur , ktorá bola uhradená žalovaným (552 eur - 376,20 eur = 175,80 eur. K návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 zo dňa 28.6.2013, Obchodné podmienky, Predžalobnú upomienku - výzvu k úhrade dlžnej sumy zo dňa 3.4.2014, Podací hárok, Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 7.8.2014, Podací hárok.

3. V predmetnej veci najsamprv súd vydal platobný rozkaz č. 41C/452/2015-16 zo dňa 8.9.2015, voči ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 3.11.2015.

4. V odpore žalovaný uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 zo dňa 28.6.2013 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nebola platne dojednaná v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Poukázal na ust. § 4 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ alebo finančný agent je povinný poskytnúť informácie prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4 , a to v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Veriteľ alebo finančný agent je povinný spotrebiteľovi poskytnúť zrozumiteľnú, stručnú a zreteľnú informáciu o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 od. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok . Ďalej žalovaný poukázal na § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa žalovaného žalobca žalovanému pred uzavretím zmluvy o úvere , ako ani pri samotnom uzavretí nepredložil formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Takéto konanie žalobcu je nutné hodnotiť ako obchádzanie zákona resp. ako konanie priečiace sa dobrým mravom, v tejto súvislosti aplikovať ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka a takýto úkon hodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť má žalobca nárok len na vrátenie sumy, ktorá sa rovná sume, ktorú žalobca reálne poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s názorom žalovaného o neplatnosti uzavretia zmluvy o úvere, žalovaný má za to, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórne údaje vyžadované na základe zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti žalovaný citoval ust. § 9 ods. 2 písm. b), f) k) a ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa žalovaného predmetná zmluva o úvere neobsahuje: údaje o finančnom agentovi, ktorý zmluvu za žalobcu uzavrel v rozsahu informácií o veriteľovi, finančný agent je v zmluve označený len menom a podpisom, bez uvedenia dátumu narodenia, trvalého bydliska, čísla jeho registrácie v registri finančných agentov. Úverová zmluva ďalej neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru vyjadrený jasne a určito uvedením konkrétneho dátumu, tak ako to vyžaduje zákon. Zmluva ďalej neobsahuje ani výpočet resp. rozčlenenie jednotlivých splátok, uvedenie dátumu splatnosti jednotlivých splátok, úrokov a poplatkov. Zo zmluvy taktiež nie je zrejmé, akým spôsobom, v akom rozsahu malo dôjsť k pripísaniu jednotlivých splátok na účet istiny a v akom na účet poplatkov s úrokmi. Zároveň žalovaný poukázal, že údaje o výške RPMN, údaj o priemernej RPMN, údaj o úroku sú v zmluve uvedené nesprávne. Uvedená skutočnosť vyplýva z toho, že žalobca všetky tieto údaje vypočítal na základe predpokladu, že výška úveru je v zmysle zmluvy 400 eur. Žalobca žalovanému však reálne poskytol úver len vo výške 344 eur. Uvedené vyplýva z toho, že žalobca zrazil z výšky úveru hneď pri podpise zmluvy o úvere sumu 56 eur, čo odôvodnil poplatkom za tzv. „domáci servis“ a žalovanému reálne poskytol finančné plnenie len vo výške 344 eur. Žalovaný má za to, že v prípade účtovania si poplatku za domáci servis ide o nekalé obchodné konanie žalobcu, ktorým sa snaží len formálne vylúčiť zarátanie tohto poplatku do výšky úrokov, ktoré by tak boli neprimerane vysoké. Takéto dojednanie žalovaný považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že ak by aj súd považoval zmluvu o úvere za platne uzavretú, táto zmluva je bezúčinnou a bez poplatkovou.

5. V odpore ďalej žalovaný k Zmluve o poskytovaní domáceho servisu uviedol, že na základe zmluvy bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi celkovú odmenu vo výške 163,80 eur a to za to, že žalobca poskytne žalovanému službu spočívajúcu v tom, že od neho fyzicky preberie každú splátku v mieste jeho trvalého bydliska. Túto odmenu však žalobca nezarátal do výpočtu RPMN, pričom je nutné uviesť, že výška odmeny predstavuje takmer polovicu hodnoty poskytnutého úveru žalovaným. Takéto dojednanie je obchádzaním zákona, keď sa žalobca svojim konaním snaží docieľiť, aby úrok za poskytnutý úver bol v konečnom dôsledku oveľa vyšší ako uvádza v samotnej zmluve o úvere. Takéto dojednanie považuje za neprimeranú zmluvnú podmienku. Uvedené

závery o nutnosti započítania takéhoto poplatku do celkových nákladov za poskytnutý úver vychádzajú z Písomných pripomienok Európskej komisie podaných Súdnemu dvoru EÚ vo veci sp. zn. C-372/14. K odplate za poskytnutý úver žalobca uviedol, že odplata za poskytnutý úver v prípade predmetnej zmluvy predstavovala spolu 315,80 eur. Napriek účelovému deleniu odplaty zo strany žalobcu na časť úrokov, odmeny a poplatku za výber splátok v mieste trvalého pobytu spotrebiteľa je nutné poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred takýmto konaním dodávateľa a za odplatu za poskytnutý úver považovať súčet uvedených položiek. Vzhľadom na výšku úveru 400 eur (aj keď reálne plnenie je len vo výške 344 eur) a počet mesačných splátok 13 predstavuje odplata za poskytnutý úver viac ako 70 % ročné navýšenie úveru. K odporu žalovaný predložil fotokópiu splátkového kalendára, Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny.

6. V rámci odporu žalovaný predložil Vzájomnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorou žiadal zaviazat' žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia k zaplateniu sumy 140 eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 140 eur odo dňa nasledujúceho po doručení odporu žalobcovi až do zaplatenia. Žalovaný považuje dojednanie o domácom servise za neplatné vzhľadom na tú skutočnosť, že predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola platne dojednaná a navyše ide o dojednanie, ktoré je neplatné z dôvodu, že zo strany žalobcu ide len o obchádzanie zákona. Žalovaný zaplatil žalobcovi súhrnne sumu 484 eur. V rozsahu sumy 140 eur (rozdiel medzi sumou súhrnne zaplatenou žalovaným na účet predmetnej zmluvy o úvere vo výške 484 eur a reálne poskytnutým finančným plnením vo výške 344 eur). Žalobca totiž zrazil z výšky úveru hneď pri podpise zmluvy o úvere sumu 56 eur, čo odôvodnil poplatkom za tzv. domáci servis a žalovanému reálne poskytol finančné plnenie len vo výške 344 eur.

7. Súd doručil právnenému zástupcovi žalobcu odpor voči platobnému rozkazu dňa 2.12.2015.

8. K odporu doručil žalobca vyjadrenie v podaní zo dňa 4.12.2015, v ktorom žiadal, aby súd odpor odmietol a protinávrh zamietol. K okolnostiam uviedol, že medzi žalobcom a U. P. ako dlžníkom bola dňa 28.6.2013 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 520131440, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 400 eur, za celkový úrok vyjadrený fixnou úrokovou sadzbou vo výške 20 % z poskytnutej istiny, vo výške 80 eur. Za poskytnutie úveru si žalobca účtoval odmenu vo výške 18 % z poskytnutej istiny, t.j. vo výške 72 eur. Žalovaný sa zaviazal celkovú sumu vo výške 552 eur uhradiť žalobcovi v 13 pravidelných mesačných splátkach, a to v prvých troch splátkach vo výške 2 eura a v ostatných 10 splátkach vo výške 54,60 eur, o čom sa žalobca a žalovaný zmluvne dohodli v bode II. Zmluvy, pričom prvá splátka bola po dohode zmluvných strán splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia, bola po dohode splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaný prevzatím hotovosti vo výške poskytnutého úveru 400 eur potvrdil svojim vlastnoručným podpisom, čo je uvedené v bode I. Zmluvy. Skutočnosti uvádzané v odpore považuje žalobca za nepravdivé. Nie je pravdou, že by žalovanému žalobca pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere neodovzdal tlačivo „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetný formulár je klientom odovzdávaný so samotnou Zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalovanému bola odovzdaná samotná Zmluva, tak je zrejme, že žalovaný obdržal aj samotný formulár, pričom bol o jednotlivých aspektoch v ňom uvedených aj poučený. Uvedené zreteľne vyplýva aj zo samotného formulára, keďže žalovaný ho vlastnoručne podpísal. Žalobca postupoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a nie je dôvod aplikovať § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež žalobca nesúhlasí s námietkami žalovaného, že posudzovaná Zmluva by nemala obsahovať zákonné náležitosti.

Čo sa týka označenia finančného agenta, v danom prípade sa jedná o spoluprácu s viazaným finančným agentom, ktorý je zaregistrovaný v NBS. Samotné označenie finančného agenta je uvedené v záhlaví Zmluvy, a to uvedením jeho mena, pričom jeho miesto vykonávania funkcie je miestom podnikania žalobcu, čo je aj zrejme z registra sprostredkovateľov spotrebiteľských zmlúv.

Vytknutú zákonnú podmienku v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., teda dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, žalobca splnil s poukazom na článok I. danej Zmluvy v spojení a nadväznosti na bod 2 Obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 520131440, kde sa nachádzajú požadované údaje. Z uvedeného možno vyvodit' tak termín konečnej splatnosti Zmluvy, ako aj dĺžku jej trvania, a preto má žalobca za to, že uvedenú zákonnú požiadavku splnil. Ani samotný zákon č. 129/2010 Z.z. výslovne neustanovuje formu, ako má byť termín konečnej splatnosti úveru stanovený.

Zákonnú náležitosť zakotvenú v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami, žalobca splnil s poukazom na článok II posudzovanej zmluvy v spojení s poučením o umorovaní jednotlivých splátok v zmysle bodu I Obchodných podmienok.

Žalobca poskytol žalovanému celú deklarovanú sumu úveru, teda sumu 400 eur, pričom žalobca dodáva, že nežiadal od odporcu úhradu 1. splátky pri podpise zmluvy, nakoľko zmluvné strany sa na splatnosti 1. splátky dohodli tak, že 1. splátka bola splatná 10. deň o uzavretí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úhrada 1. splátky v deň po odovzdaní peňažnej čiastky 400 eur bola dobrovoľným rozhodnutím žalovaného. V tejto súvislosti žalobca predložil Prehľad úhrad žalovaného, z ktorého Prehľadu je zrejmé, že do dňa vyjadrenia tohto podania žalovaný celkovo uhradil sumu 376,20 eur, čiže je nutné ešte uhradiť sumu 175,80 eur. Ostatné úhrady, ktoré uhradza žalovaný v odpore, sú plneniami na iný právny úkon - Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ktorý nie je predmetom tohto súdneho konania.

9. Vo Vyjadrení k Odporu žalobca k zmluve o poskytovaní domáceho servisu uviedol, že táto zmluva nie je predmetom tohto konania. Žalobca a žalovaný dňa 27.11.2012

uzavreli Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, pričom jej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní služby domáci servis, t.j. poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta. Žalovaný svojim podpisom samostatnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu si objednal službu Domáci servis ako ďalšiu službu z portfólia služieb poskytovaných žalobcom. Žalovaný sa za poskytnutie služby „Domáci servis“ zaviazal žalobcovi uhradiť odmenu za túto službu vo výške 163,80 eur, a to v troch pravidelných mesačných splátkach vo výške 54,60 eur. Podľa názoru žalobcu si žalovaný svojim vlastnoručným podpisom na samostatnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu dobrovoľne objednal službu „Domáci servis“, na základe čoho bola až následne so žalovaným uzatvorená Zmluva o poskytovaní domáceho servisu. Uvedené skutočnosti žalobca preukazuje priloženými listinami - samostatnou objednávkou žalovaného a samostatnou Zmluvou o poskytnutí Domáceho servisu. Pritom uzatvorenie Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu nie je v žiadnom prípade podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru, žalobca je toho názoru, že táto Zmluva nie je predmetom tohto súdneho konania. Tvrdenie žalobcu, že Zmluva o poskytnutí domáceho servisu predstavuje samostatnú zmluvu, potvrdzuje aj Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave číslo konania: P/0390/2012 /01/2012 zo dňa 6.11.2012, rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne sp.zn. 6C/111/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/62/2015-100 zo dňa 16.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/798/2014-71. Vzhľadom na uvedené rozhodnutia považuje žalobca Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu za samostatný právny úkon, ktorý nie je predmetom tohto konania. Rovnako nie je možné započítať úhrady na jeden platný právny úkon a druhý platný právny úkon tak, ako sa to snaží žalovaný vo svojom vyjadrení.

K celkovému úroku vo výške 20 % z poskytnutej istiny a odmene vo výške 18 % z poskytnutej istiny, označené spolu v Zmluve ako odplata uviedol, že sú v súlade s platnou legislatívou v čase uzavretia zmluvy. V uvedenej veci žalobca zastáva názor, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere svojou podstatou spĺňa podmienky priradenia do skupiny tzv. absolútnych obchodov, a teda je nutné na ňu aplikovať ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, s ktorým názorom viackrát súhlasil aj NS SR napr. 6MCdo/4/2012.

Z hľadiska právnej istoty žalobca vzniesol námietku premlčania na vznesený nárok žalovaného, nakoľko ubehla subjektívna premlčacia lehota v trvaní dvoch rokov na vydanie bezdôvodného obohatenia.

K predmetnému podaniu žalobca predložil ako dôkaz Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 28.6.2013, Žiadosť o domáci servis zo dňa 28.6.2013, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

10. Právny zástupca pôvodne Ž. U. P. podaním zo dňa 3.3.2016 žiadal konanie vo veci prerušiť z dôvodu podľa § 107 ods. I OSP, nakoľko žalovaný zomrel a dedičské konanie po nebohom nie je ukončené.

11. Šetrením súd zistil, že žalovaný U. P. N. T. XX.X.XXXX. Následne súd uznesením sp.zn. 41C/452/2015-58 zo dňa 4.3.2016 konanie prerušil do právoplatného skončenia dedičského konania po poručiteľovi U. P., A.. XX.X.XXXX, N. XX.X.XXXX, Q. A. Okresnom X. O.G. G.. F. X..N.. XXD/XXX/XXXX. Uznesenie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 14.4.2016.

12. Okresný súd Košice II. uznesením sp.zn. 41C/452/2015-137 zo dňa 21.1.2020 rozhodol, že pokračuje v konaní s dedičmi po zomrelom poručiteli U. P. Y. S.:

X. N. P. H. Š., A. XX.XX.XXXX, P. F.,

X. Jana Mészárosovi rod. Mészárosová, nar. 2.12.1967, dcéra poručiťa,

X. Jozef Mészáros, nar. 5.5.1979,

X. Imrich Mészáros, nar. 21.9.1981.

13. V predmetnej veci Okresný súd Košice II. najsamprv rozhodol Rozsudkom sp.zn. 41C/52/2015 zo dňa 7.10.2020 tak, že I. Konanie o zaplatenie sumy 175,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 175,80 eur od 7.7.2014 do zaplatenia, zastavil. II. Žalovaným v 1. až 4. rade voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. III. Vzájomnú žalobu žalovaných v 1. až 4. rade o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 140 eur zamietol. IV. Žalobcovi voči žalovaným v 1. až 4. rade zo vzájomnej žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V. O trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

14. Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 2Co/19/2021-309 zo dňa 26.8.2021 zrušil rozsudok v napadnutom výroku III., ktorým bola zamietnutá vzájomná žaloba žalovaných a v súvisiacom výroku IV. o trovách konania o vzájomnej žalobe a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Rozsudok Okresného súdu Košice II. sp.zn. 41C/52/2015 zo dňa 7.10.2020 nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2020 v I., II. a v V. výroku.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu v Uznesení sp.zn. 2Co/19/2021-309 zo dňa 26.8.2021, súd prvej inštancie nedospel k správnej závere, keď sa stotožnil s tým, že Zmluva o úvere č.520131440 a Zmluva o poskytovaní domáceho servisu, obe uzavreté medzi žalobcom a pôvodným žalovaným v ten istý deň 28.6.2013 sú samostatné zmluvy a zmluva o poskytovaní domáceho servisu nebola predmetom tohto konania, lebo do konania vymedzeného žalobcom, nebola poňatá. Ako vyplýva z čl. I bod 1.1. uvedenej zmluvy o domácom servise, je vymedzený predmet zmluvy tak, že ide o služby, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí zmluvy o úvere č.520131440 zo dňa 28.6.2013. Skutočnosť, že ide o zmluvu na základe samostatnej žiadosti klienta - spotrebiteľa však neznamená, že plnenia z nej nemajú súvis so zmluvou o úvere, keďže sa tohto úveru týkajú. Neprijateľnosťou takéhoto dojednania sa súd prvej inštancie nezaoberal. Túto súvisiacu zmluvu (ktorá len zvyšuje odplatu za poskytnutý úver, lebo bez úveru by neexistovala), súd prvej inštancie nepodrobil testu neprijateľných podmienok s tým, že nie je predmetom sporu. Ako predmet sporu ju však vymedzil vo svojej vzájomnej žalobe žalovaný (neskôr žalovaní). Z odôvodnenia nie je zrejmé, od ktorého dátumu počítal súd prvej inštancie objektívnu premlčaciu dobu a odkedy subjektívnu, kedy presne uplynuli a nezaoberal sa otázkou, kedy sa mohol žalovaný U. P. o tom, že žalovaný sa na jeho úkor v tejto súvislosti obohatil, čo je podstatné pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Preto úlohou súdu prvej inštancie bude podrobiť zmluvu o poskytovaní servisu riadnemu testu prijateľnosti tam dohodnutých podmienok, posúdiť žalobcom tam vznesenú námietku premlčania.

17. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie Uznesením Krajského súdu v Košiciach, právny zástupca žalovaných v 1., 2 a 4. rade doručil súdu podanie, v ktorom zotrval na všetkých svojich písomných a ústnych podaniach. Žalovaní trvajú na neprijateľnosti podmienky domáceho servisu a na tom, že veriteľ nemal nárok na žiadne poplatky, úroky a odplatu za poskytnutý úver. K otázke premlčania žalovaní upriamili pozornosť na jedny z posledných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré pri posudzovaní subjektívnej premlčacej doby odkazujú súdy na to, aby brali pri počítaní plynutia premlčacej doby zreteľ na moment skutočnej vedomosti spotrebiteľa o to, kto sa na jeho úkor obohatil a v akej výške bezdôvodne obohatil. Tento dátum nemožno stotožniť s dátumom úhrady sporných súm v prospech veriteľa, ale jedine s dátumom skutočného poznania spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorý nemohol nastať skôr, ako pri prvej porade spotrebiteľa s jeho právnym zástupcom. Skorší dátum nebol zo strany právnych zástupcov preukázaný. V tejto súvislosti právny zástupca poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.5.2020 sp.zn. III.ÚS 43/2020-48, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 9.6.2020 sp.zn. I.ÚS 51/2020-50, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.2.2021 sp.zn. II.ÚS 502/2020-59. V otázke

posúdenia subjektívnej premlčacej doby v spotrebiteľských sporoch poukázal aj na Rozsudok Súdneho dvora z 22.4.2021 zn. C-485/19.

18. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie Uznesením Krajského súdu Košice, právny zástupcu žalobcu sa k veci samej nevyjadril.

19. Po vrátení veci na ďalšie konanie súd prvej inštancie v zmysle názoru odvolacieho súdu zaoberal prijateľnosťou/neprijateľnosťou Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 28.6.2013 ako zmluvy súvisiacej so Zmluvou o poskytnutí úveru č.520131440 zo dňa 28.6.2013, podrobil túto zmluvu testu neprijateľných podmienok a zaoberal sa otázkou vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku.

20. V predmetnej veci súd vytýčil pojednávanie, ktorého sa žalobca nezúčastnil, ani svoju neúčast' neospravedlnil. Právny zástupca žalovaného sa pojednávania zúčastnil. Súd tak pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

21. Oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu (Žalobou, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č.520131440 zo dňa 28.6.2013, Obchodnými podmienkami, Predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 3.4.2014, Podacím hárkom, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 7.8.2014, Podacím hárkom, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 7.8.2014, Podacím hárkom, Platobným rozkazom zo dňa 8.9.2015, Odporom voči Platobnému rozkazu zo dňa 3.11.2015, Splátkovým kalendárom, Priemernými úrokovými mierami poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny rok 2013, Vyjadrením žalobcu k odporu zo dňa 4.12.2015, Zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 28.6.2013, Žiadosťou o domáci servis zo dňa 28.6.2013, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ostatným spisovým materiálom), s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu, súd zistil tento skutkový stav:

22. V konaní nie je sporné, že toho istého dňa 28.6.2013 žalobca a pôvodne žalovaný Jozef Mészáros uzavreli dve zmluvy, a to: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 a Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu.

23. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 mal súd preukázané, že dňa 28.6.2013 uzavreli žalobca a žalovaný Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520131440, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému bezhotovostný úver vo výške 400 eur, za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny. Dlžník prevzatie istiny v hotovosti potvrdil pri podpise tejto zmluvy. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach, a to nasledovne: v prvých troch mesačných splátkach vo výške 2 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 54,60 eur, pričom prvá splátka je splatná 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Doporučený termín úhrady 15. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN ku dňu podpisu tejto zmluvy pri splatnosti úveru 13 mesiacov bola uvedená v rozsahu 48,52 %. Na základe zmluvy sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi: istinu vo výške 400 eur a odplatu vo výške 152 eur, celková dlžná čiastka na úhradu vo výške 552 eur.

24. Žiadosťou zo dňa 28.6.2013 mal súd preukázané, že pôvodne žalovaný U. P. T. XX.X.XXXX požiadal žalobcu o poskytovanie domáceho servisu na adrese domáceho servisu: X. XX, XXX XX O..

25. Zmluvou o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 28.6.2013 mal súd preukázané, že podľa čl. I bod I.1. domácim servisom je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe Zmluvy o úvere č. 520131440 zo dňa 28.6.2013. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania (ďalej domáci servis). V čl. II. bod 2.2. sa klient (žalovaný) zaviazal využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 163,80 eur a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 54,60 eur. Splátky úveru sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere.

26. Zo žalobného návrhu vyplynulo a medzi stranami nie je sporné, že žalovaný žalobcovi celkovo uhradil na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere splátky úveru v celkovej sume 376,20 eur.

27. Z dôkazu predloženého žalobcom označeného ako „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (existencia ktorého dôkazu bola popretá žalovaným) súd zistil, že U. P. vlastnoručne podpísal Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých sú popísané základné podmienky predmetného bezúčelového úveru (celková výška spotrebiteľského úveru vo výške 400 eur, úver je vyplácaný v hotovosti pri podpise zmluvy, doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere 13 mesiacov, termín konečnej splatnosti je termín úhrady poslednej splátky úveru. Spotrebiteľ musí zaplatiť: výška 1 - 3 splátky po dva eura, výška 4 - 13 splátky vo výške 54,60 eur. Počet splátok: 13. Celková čiastka, ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť: 552 eur. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru: fixná 20 % (úver na 13 mesiacov). RPMN: 67,70 %. Istina: 400 eur, odplata: 152 eur. RPMN: 67,70 %. Priemerná RPMN: 48,52 %. Preto súd považuje predmetnú námietku žalovaného za neopodstatnenú.

28. Podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal byť poskytnutý úver vo výške 400 eur (za celkový úrok vo výške 20 % z istiny a odmenu vo výške 18 % z istiny) a za odplatu vo výške 152 eur. Celková dlžná suma na úhradu tak činila 552 eur (400 + 152). Medzi stranami nebolo sporné, že v deň podpisu zmlúv si žalobca z poskytnutého úveru odrátal poplatok za „domáci servis“ vo výške 56 eur, teda úver (pôžička) predstavovala iba sumu 344 eur (400 - 56). Rozdiel medzi celkovou dlžnej sumou na úhradu vo výške 552 eur a skutočne poskytnutým úverom (pôžičkou) činí 208 eur (552 - 344).

Podľa Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu odmena za domáci servis činila 163,80 eur. Keďže žalovanému pri poskytnutí úveru žalobca odrátal poplatok za domáci servis vo výške 56 eur, čoho dôkazom je splátkový kalendár (č.l. 32), na doplatenie domáceho servisu zostalo 107,80 eur (163,80 - 56).

Celková čiastka, ktorú mal žalovaný podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere uhradiť, činila 552 eur (400 + 120 odplata). Keďže pri poskytnutí úveru vo výške 400 eur si žalobca odrátal poplatok za domáci servis v sume 56 eur, v skutočnosti bol žalovanému poskytnutý úver nie vo výške 400 eur, ale vo výške 344 eur (400 - 56).

Celková čiastka, odplaty ktorú mal žalovaný žalobcovi na základe obidvoch zmlúv zaplatiť, činí 152 + 163,80 eur, t.j. spolu 315,80 eur.

Odplata + úver spolu činia 659,80 eur (344 úver + odplata 315,80 eur za obidve zmluvy), je to celková čiastka, ktorú mal žalovaný za úver zaplatiť.

Na Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalovaný uhradil splátky v celkovej sume 376,20 eur a na Zmluvu o domácom servise splátky v sume 107,80 eur, t.j. spolu 484 eur (376,20 eur + 107,80). Keďže žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 344 eur a žalovaný zaplatil žalobcovi podľa vyššie uvedených prepočtov 484 eur, rozdiel v neprospech žalovaného činí 140 eur.

29. V danom prípade odplata vo výške 315,80 eur (pri úvere vo výške 344 eur) je podľa názoru súdu neplatná pre jej rozpor s dobrými mravmi, ako aj pre jej rozpor s ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka, ktoré stanovujú najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Podľa ust. § 56 ods. 6 OZ (v znení účinnom a platnom v čase podpisu predmetnej zmluvy), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Uvedené vyplýva z toho, že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ uhradiť, mala predstavovať sumu 659,80 eur. Táto suma pozostáva z odplaty zo zmluvy o úvere v sume 208 eur (552 eur - 344 eur = 208 eur) + 107,80 eur (odplata za domáci servis vo výške 163,80 eur - 6 eur úhrada pri poskytnutí úveru = 107,80) + z úveru vo výške 344 eur.

Odplata za I. a II. zmluvu = 315,80 eur. Odplata 315,80 eur + 344 eur istina úveru spolu činia 659,80 eur (315,80 + 344). Ak tieto parametre dáme do interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN a ročného úroku, dostaneme sumu ročnej úrokovej miery vo výške 82,42 % a RPMN vo výške 246,75 %. Ak by sa vychádzalo z parametrov samotnej zmluvy a síce z istiny vo výške 400 eur a celkovej výšky nákladov (úrokov a poplatkov) vo výške 715,80 eur (552 + 163,80) aj v takom prípade výška RPMN dosahuje viac ako 199,42 % a výška ročnej úrokovej sadzby výšku 71,11 %.

30. Uplatnený nárok a zistený skutkový stav súd posúdil podľa týchto zákonných ustanovení:

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy 28.6.2013 (v ďalšom len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu a právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vtedy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obhádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

32. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy, nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa ust. § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. l), ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne zmluvné dojednania sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobým mravom.

36. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere 28.6.2013 (v ďalšom len zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

37. Podľa ust. § 2 písm. a, b, d, g, h, i, j zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné.

Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru je úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

Celkovou výškou spotrebiteľského úveru je maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

38. Podľa ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných ustanovení podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 citovaného zákona:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia a rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomu tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky ktoré upravujú jej uplatňovanie,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadné poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takomto splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu počas ktorej možno toto právo uplatniť a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úrokov za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

39. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa má splatiť na požiadanie do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkov prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech z nepoctivých zdrojov.

41. Podľa ust. § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie sa prihladá len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

42. Podľa ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na úkor jeho obohatil.
Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

43. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania.

46. Podľa § 147 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.
Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac než čo uplatnil žalobca. Inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.
Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

47. Žalovaný ešte v odpore predložil Vzájomnú žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcu, na ktorej právny zástupca žalovaných v 1, 2 a 4. rade trval aj po späťvzati žaloby zo strany žalobcu, v ďalšom sa súd zaoberal otázkou vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 140 eur a znesenou námietkou premlčania vznesenou zo strany právneho zástupcu žalobcu proti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

48. V odpore zo dňa 3.11.2015 ešte pôvodný žalovaný U. P. súdu oznámil, že považuje dojednanie o domácom servise za neplatné vzhľadom na skutočnosť, že predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, ktorá nebola platne dojednaná a ide o dojednanie, ktoré je neplatné z dôvodu, že zo strany žalobcu ide len o obchádzanie zákona. Žalovaný zaplatil žalobcovi súhrne sumu 484 eur. V rozsahu sumy 140 eur (rozdiel medzi sumou súhrne zaplatenou žalovaným na účet predmetnej zmluvy o úvere vo výške 484 eur a reálne poskytnutou sumou predstavujúcou úver vo výške 344 eur), si žalovaný uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 140 eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia odporu žalobcovi až do zaplatenia.
Právny zástupca žalobcu už v podaní doručenom súdu dňa 21.12.2015 vzniesol námietku premlčania na vznesený nárok žalobcu - vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko ubehla subjektívna lehota v trvaní dvoch rokov na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rovnako vzniesol námietku zápočtu úhrad,

ktoré boli vykonané na Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu na iný právny úkon vo forme Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko sa jedná o dva rozličné platné právne úkony. Preto žiadal žalobca protinávrh zamietnuť.

49. Na základe citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu súd uzavrel:

50. Z obsahu predložených listinných dôkazov vyplynulo, že v prejednávanej veci strany uzavreli za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. dňa 28.6.2013 formálne dve zmluvy, a to:

- Zmluvu o úvere, ktorú je potrebné posudzovať a súd ju aj posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel žalobca ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom, teda podlieha režimu zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., nakoľko žalobca je podnikateľ, ktorý má v predmete činnosti poskytovať úverov a žalovaný je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iné účely ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Avšak niektoré časti zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s citovanou právnou úpravou. Za individuálne dojednané sa nepovažujú také zmluvné podmienky, s ktorými síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, avšak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti, súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V prejednávanej veci spotrebiteľská zmluva má písomnú formu. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené, sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulované zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú konkrétne údaje.

- Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, u ktorej je taktiež evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, ktorá je vopred pripravená, bez účasti druhej strany, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky. Zmluvu o domácom servise súd posúdil v nadväznosti na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, že Zmluvu o poskytnutí domáceho servisu nemožno oddeliť od Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko zmluva o domácom servise bola uzatvorená výlučne v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 520131440. Teda obidve zmluvy sú vo vzájomnom vzťahu. Zmluva o domácom servise nebola individuálne dojednaná, súd ju považuje za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 520131440, nakoľko bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere by zmluva o domácom servise nemala zmysel. Uvedené je preukázané účelom zmluvy o domácom servise. Podľa čl. I. zmluvy o domácom servise, predmetom zmluvy je úprava vzájomných práv a povinností pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytované konzultačných, a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytovaní úveru, na základe Zmluvy o úvere č. 520131440 zo dňa 28.6.2013. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania.

51. Keďže obidve zmluvy (bod 50) sú vo vzájomnom vzťahu, podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere bolo aj uzatvorenie zmluvy o domácom servise, čo malo za následok zakrytie skutočnej výšky odplaty za poskytnutie úveru, v čom súd vidí porušenie ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Starostlivosť o klienta v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 520131440, tak ako zo vyplýva „z účelu zmluvy o domácom servise“, by podľa názoru súdu malo byť bežne súčasťou poskytovaných služieb a malo by to byť zahrnuté v odplate za poskytované služby v zmysle Zmluvy o úvere č.520131440. Ustanovenie § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo do právneho poriadku zavedené neskôr, je reakciou na takéto praktiky veriteľov. Preto súd Zmluvu o poskytnutí domáceho servisu vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku s poukazom na ust. § 53 ods. 1, § 53 ods. 2, § 53 ods. 4 OZ, ako podmienku absolútne neplatnú a plnenie na jej základe ako plnenie z neplatného právneho úkonu.

Predmetná zmluvná podmienka týkajúca sa uvedeného servisného poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poplatok nesleduje záujmy spotrebiteľa a spotrebiteľ zaň nedostáva reálne protiplnenie. O tom, že dojednanie o takomto poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

svedčí aj rozhodovacia prax, napríklad rozsudok KS Banská Bystrica zo dňa 28.4.2016 sp.zn. 12Co/170/2015-124, rozsudok KS Prešov zo dňa 11.10.2017 sp.zn. 13Co/58/2016, rozsudok KS Prešov zo dňa 28.11.2017 sp.zn. 17Co/8/2017.

Súd tak uzavrel, že dojednanie servisného poplatku nie je možné považovať za súladné s platnou právnou úpravou, keď žalobca v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa rozdelil svoju odplatu do dvoch zmlúv, čím sa snažil obchádzať zákon, pričom zároveň neposkytol spotrebiteľovi ani výšku týchto prostriedkov, ktoré si v zmluve vymienil, ale túto ponížil o výšku poplatku za tzv. domáci servis vo výške 56 eur.

52. Len v súvislosti s neprijateľnosťou poplatku za domáci servis súd poukazuje na ust. § 9a ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa (ktoré síce v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluvy o domácom servise 28.6.2013 ešte neplatilo, ustanovenie je účinné až od 1.5.2014), podľa ktorého predávajúci, ani osoba, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, nesmie spotrebiteľa v súvislosti s uplatňovaním alebo vymáhaním pohľadávok osobne navštevovať v jeho domácnosti alebo na pracovisku. Na tento účel je rovnako zakázané kontaktovať spotrebiteľa počas sviatkov, dní pracovného pokoja alebo počas pracovných dní v čase po osemnástej hodine.

53. Úroková sadzba ako percentuálna miera bežného úročenia istiny úveru je v zmluve zo dňa 28.6.2013 uvedená sadzbou 20 % Odplata za poskytnutie úveru, ktorá je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru zahrňujúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky (resp. akékoľvek náklady) účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru tzv. „ročná percentuálna miera nákladov - RPMN“ vyjadrujúce porovnateľné číslo, ktoré má slúžiť spotrebiteľom na porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a tým mu umožniť vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb (táto sa vypočíta z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľ, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené), patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť už pri ponuke spotrebiteľského úveru a RPMN je povinný výslovne uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy. Neuvedenie tejto náležitosti v zmluve, rovnako aj uvedenie nesprávnej hodnoty, je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

54. V okolnostiach prípadu priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 zo dňa 28.6.2013 nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, v predmetnej zmluve sa uvádza len priemerná RPMN ku dňu podpisu tejto zmluvy vo výške 48,52 % (pri splatnosti úveru 13 mesiacov). Avšak v Obchodných podmienkach, ktoré sú podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 520131440 neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, ktoré sú aj podpísané dlžníkom, je v bode 2 týchto Obchodných podmienok uvedená fixná RPMN vo výške 67,70 %. V Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere podpísaných Jozefom Mészárosom (existenciu ktorých žalovaný popiera), žalobca označil RPMN v rozsahu 67,70 %. Pokiaľ by bol súd formalistický, keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. ročná percentuálna miera nákladov, v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 28.6.2013, vyhodnotil by súd predmetný spotrebiteľský úver ako úver bezúročný a bez poplatkov.

Taktiež v okolnostiach prípadu nie je v zmluve uvedený termín konečnej splatnosti úveru ako obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde zhodne s názorom žalovaných má súd za to, že termín konečnej splatnosti by mal byť označený presným dátumom, označeným konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, kedy konečná splatnosť úveru nastane tak, aby to bolo jasné a zrozumiteľné pre bežného spotrebiteľa (a nie, aby spotrebiteľ musel termín konečnej splatnosti odvodzovať napr. z počtu splátok atď). Pokiaľ žalobca opätovne v Obchodných podmienkach uviedol v bode 2 znenie: „Konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru“, súd má za to, že takto formulovaný termín konečnej splatnosti je a môže byť pre bežného spotrebiteľa neurčitý. Keďže ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák.č 129/2010 Z.z. viaže pre nesplnenie čo len jednej obligatórnej náležitosti zmluvy za úver bezúročný a bez poplatkov, súd vyhodil, že v okolnostiach prípadu považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový.

55. Na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení a naznačených úvah (že v danom prípade súd Zmluvu o úvere č. 520131440 zo dňa 28.6.2013 a Zmluvu o domácom servise zo dňa 28.6.2013 posúdil ako navzájom súvisiace resp. ako jednu zmluvu o spotrebiteľskom úvere,

zmluvu o domácom servise resp. servisný poplatok súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a z dôvodu absencie podstatných náležitostí Zmluvu o úvere č. 520131444 posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov), súd uzavrel nasledovne: Vzhľadom ku skutočnosti, že pôvodne žalovaný uhradil v prospech žalobcu sumu spolu vo výške 484 eur, ktorá skutočnosť nebola sporná (t.j. splátky úveru z prvej zmluvy vo výške 376,20 eur + splátky za domáci servis v sume 107,80 eur = 484 eur), pričom v skutočnosti žalobca pôvodne žalovanému poskytol úver len vo výške 344 eur (t.j. 400 eur - servisný poplatok v sume 56 eur dňa 28.6.2013), žalobca sa tak bezdôvodne obohatil o sumu vo výške 140 eur. Teda suma 140 eur predstavuje rozdiel medzi úhradami zo strany žalovaného vo výške 484 eur a skutočne poskytnutým úverom vo výške 344 eur). Z uvedeného dôvodu sa žalovaní v 1, 2, 3 a 4. rade (ako právni nástupcovia po pôvodne žalovanom U. P.), dôvodne domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia zo strany žalobcu vo výške 140 eur. Preto súd zaviazal žalobcu k vydaniu bezdôvodného obohatenia žalovaný v sume 140 eur tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Okrem istiny súd priznal žalovaným v 1. až 4. aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 140 eur od doručenia odporu žalobcovi. Právnomu zástupcovi žalobcu bol odpor doručený 2.12.2015. Preto súd priznal žalovaným aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 140 eur od 3.12.2015 (čo je deň nasledujúci po doručení odporu žalobcovi).

56. Keďže žalobca vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, súd sa následne zaoberal otázkou premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. či v okolnostiach prípadu ide o kvalifikovanú námietku premlčania. Súd zhodne s názorom žalovaných konštatuje, že žalobca v námietke premlčania neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, na základe čoho je možné nepochybné dospieť k záveru, že vedomosť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu dochádza a kto sa bezdôvodne obohacuje, mal pôvodne žalovaný Jozef Mészáros už v čase zaplatenia splátky tej ktorej plnenej nad rámec istiny poskytnutého úveru. Žalovaný ani nepredložil dôkazy, i keď dôkazné bremeno spočíva na jeho strane. V prípade, ak žalobca vznesie námietku premlčania, je jeho povinnosťou preukázať skutočnosti na určenie začiatku plynutia premlčacej doby (a tým aj uplynutie premlčacej doby). Uvedené bolo vytknuté aj súdu prvej inštancie v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach. Preto súd sústredil pozornosť na začiatok plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby. Pre posúdenie plynutia subjektívnej premlčacej doby je na rozdiel od doby objektívnej nutné skúmať, kedy sa subjekt skutočne dozvedel o tom, že sa na jeho úkor niekto neoprávnene obohatil.

57. Zo znenia ust. § 107 ods. 1 OZ vyplýva, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenie si nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začína plynúť v momente, kedy má oprávnená osoba poznatky o tom, že k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor došlo, a kto sa na jej úkor obohatil. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť skutočnú vedomosť o skutočnostiach uvedených v § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Na to, aby sa spotrebiteľ skutočne dozvedel o bezdôvodnom obohatení, musel by (popri existencii uzatvorenej zmluvy a poznania obsahu zmluvy) skutočne vedieť, že na základe danej úverovej zmluvy dodávateľ nemá nárok na plnenie nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Je irelevantné, z akého dôvodu by tento nárok nemal (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, neplatnosť dohody o výške odplaty pre rozpor s dobrými mravmi, neplatnosť samotnej úverovej zmluvy a pod). V prípade, ak spotrebiteľ informácie o týchto skutočnostiach nemá, potom sa jeho skutočná vedomosť obmedzuje na vedomosť o existencii zmluvy o úvere, v ktorej boli dohodnuté zmluvné podmienky. Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia dvojročnej premlčacej doby podľa ust. § 107 ods. 1 OZ je preto rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený subjekt v danom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. K tomu dochádza vtedy, keď oprávnený zistí také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť jeho práva žalobou na súde. To, že sa na úkor spotrebiteľa (pôvodného žalovaného) niekto obohatil resp. že tým, kto sa na jeho úkor obohatil je žalobca, sa pôvodne žalovaný dozvedel až pri prvej porade so svojim právnym zástupcom, ktorého vyhľadal za účelom usporiadania vzťahov so svojim veriteľom a reagoval na žalobu podanú žalobcom.

58. Z obsahu spisu na čl. 16 súd zistil, že platobný rozkaz a návrh na vydanie platobného rozkazu bol pôvodne žalovanému U. P. doručený 20.10.2015. Z obsahu spisu na čl. 1. 34 súdu vyplynulo, že pôvodne žalovaný U. P. dňa 29.10.2015 udelil plnomocenstvo na zastupovanie v predmetnej veci Advokátskej kancelárii JUDr. Peter Rybár, s .r.o. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že dňa 6.11.2015 právny zástupca žalobcu doručil súdu Odpor proti platobnému rozkazu. Vychádzajúc uvedeného pôvodne žalovaný U. P. sa skutočnú vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho

úkor a kto sa na jeho úkor obohatil, zistil pri prvej porade s klientom ,kedy klientovi udelil plnú moc, a to dňa 29.10.2015. Týmto dňom začína plynúť dvojiročná premlčacia doba. Vzájomnú žalobu, t.j. žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia právny zástupca pôvodného žalobcu podal v rámci Odporu v podaní doručenom súdu dňa 6.11.2015, z uvedeného je zrejmé, že pôvodne žalovaný uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v dvojiročnej premlčacej dobe, teda v lehote.

59. Zo znenia ust. § 107 ods. 2 OZ vyplýva, že najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva o úvere č. 520131444, ako aj Zmluva o domácom servise boli uzavreté dňa 28.6.2013, kedy žalobca poskytol pôvodne žalovanému úver vo výške 400 eur, pričom už pri poskytnutí úveru dňa 28.6.2013 žalobca odpočítal z úveru sumu 56 eur ako servisný poplatok, ktorá skutočnosť vyplýva zo splátkového kalendára (č.l. 32). Teda už od tohto dátumu začala plynúť v prípade tejto splátky trojiročná premlčacia doba. Následne po tomto dátume 28.6.2013 pôvodne žalovaný U. P. vykonával úhrady v prospech žalobcu, a to dňa 6.7.2013, 19.9.2013, 25.9.2013, 14.11.2013, 30.1.2014, 15.2.2014, 1.3.2014, 30. 4.2014, od ktorých začala plynúť 3 ročná premlčacia doba. Keďže vzájomnú žalobu, ktorej obsahom bol návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia, pôvodne žalovaný si uplatnil v rámci odporu proti platobnému rozkazu, ktorú právny zástupca žalovaného doručil súdu dňa 6.11.2015, z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že vzájomná žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola súdu doručená aj v trojiročnej premlčacej dobe, teda v lehote.

60. O náhrade trov konania zo Vzájomnej žaloby a o náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. I CSP (podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s § 255 ods. I CSP (podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci).

61. O náhrade trov konania zo Vzájomnej žaloby a o náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. I CSP (podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP (podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci), nakoľko žalobca bol v spore o Vzájomnej žalobe žalovaných na vydanie bezdôvodného obohatenia a v odvolacom konaní o vzájomnej žalobe, v celom rozsahu úspešný.

62. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II. v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. I CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. I CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym úradným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) týkajú sa procesných podmienok,

b) týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§366 CSP).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku .